

РЕШЕНИЕ

№ 668

гр. Бургас, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХІІІ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. КОЛЕВА
като разгледа докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20232120202010 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на С. П. П., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр.Бургас,против Наказателно постановление №22-0769-003730/27.01.2023г. на началник група в ОД на МВР-Бургас, сектор „ПП“, с което на жалбоподателя: 1/ за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2 вр.чл.179, ал.1, т.5, пр.1, 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200лв., а 2/ за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени глоба в размер на 150лв. и “Лишаване от право да управлява МПС” за 2 месеца.

С жалбата се изтъкват доводи в насока незаконосъобразност на издаденото НП, като се моли за неговата отмяна. В провело се пред настоящата съдебна инстанция съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично и с адв.П.а, като поддържа жалбата.

За административно - наказващия орган, редовно призован, в съдебно заседание се явява юк...., която моли за потвърждаване на НП.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.10.2022г. около 19:00 часа в гр.Бургас, ж.к.“Славейков“ по ул.“Лазар Маджаров“, С. П. П., ЕГН: *****, управлявал собствения си лек автомобил „ПЕЖО“ с

рег.№ На кръстовището с бул.“Стефан Стамболов“ по посока ул.“Струга“, водачът не се съобразил с пътен знак Б2 и не спрял пред него, като с това си действие изменил скоростта и посоката на движение на автобус СОЛАРИС с рег.№ А В следствие на това пострадал пътник в автобуса -с ЕГН:*****. Водачът напуснал мястото на ПТП, тъй като не разбрал за настъпването на същото.

АНО е приел, че с горните действия С. П. П. е извършил следните нарушения:

1. Водачът не съобразява поведението си с пътните знаци и маркировка, в следствие на което настъпва ПТП, с което виновно е нарушил чл.6, т.1 от ЗДвП;
2. Водачът не спира и не установява последиците от ПТП, с което виновно е нарушил чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Като е взел предвид процесния АУАН и събраните в преписката писмени доказателства административно - наказващият орган е издал атакуваното наказателно постановление. В него при идентичност на фактическата обстановка, за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2 вр.чл.179, ал.1, т.5, пр.1, 2 от ЗДвП наложил глоба в размер на 200лв., а за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени глоба в размер на 150лв. и “Лишаване от право да управлява МПС” за 2 месеца.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **частично основателна** по следните съображения:

По отношение на нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП водачите на пътни превозни средства са длъжни да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Неизпълнението на регламентираните в тази норма задължения е скрепено със санкция, която е уредена в чл.179, ал.2 от ЗДвП, съобразно която който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал.1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200лв., ако Д.и.е. не съставлява престъпление. Налице е и препращане към [чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#) по отношение на това, че не е спазен пътен знак.

В случая актосъставителят и АНО са преценили, че жалбоподателят не се е съобразил с пътен знак Б2 и поради това е станал причина за настъпване на ПТП. Съдът споделя този

извод. Съгласно чл.45, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗДвП знакът Б2 е пътен знак относно предимството, определящ реда за преминаване на пътните превозни средства през кръстовища и стеснени участъци от пътя, като конкретното му значение е „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“. В конкретния случай автомобилът на П. се е движил по ул.“Лазар Маджаров“ към кръстовището с бул.“Стефан Стамболов“, където за него има знак Б2. Той не е спрял на този знак, в следствие на което е настъпило ПТП с движещия се по път с предимство друг автомобил. Изложеното се установява от процесния протокол за ПТП, от разпита на свидетеля Д. В. и от предявения на страните запис от камери.

При това положение съдът счита, че правилно АНО е преценил, че с поведението си жалбоподателят е станал причина за настъпване на произшествието, поради което и правилно е ангажирал отговорността му по посочената разпоредба на [чл.6, т.1 ЗДвП](#).

За пълнота следва да се отбележи, че съдът не споделя наведените от страна на защитата доводи за липса на данни по преписката за пострадало лице. В тази насока са докладните записки на Д. В. и Момчил Ставрев, от които става ясно, че в следствие на рязкото спиране на автобуса /предприето на свой ред поради неспиране от жалбоподателя на знак Б2/ една от пътничките в него – е паднала и наранила ръката си. Пострадалата е била откарана с линейка в спешния център на УМБАЛ гр.Бургас, където е диагностицирана с контузия на лява ръка, след което е освободена за домашно лечение.Нещо повече, горното се установява и от Протокола за ПТП /л.18 от делото/ и сведенията, депозираните от другия водач, участник в ПТП-то /л.23 от делото/. В съдебно заседание актосъставителят В. също излага идентична фактическа обстановка.

В същото време в §6, т.30 от ЗДвП е дадена легална дефиниция за „пътнотранспортно произшествие“, като е прието, че такова е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Както беше посочено вече по – горе в случая е налице нараняване на пътник в процеса на управление на МПС, поради което и е налице осъществяване на вмененото във вина на жалбоподателя нарушение.

С оглед на всичко гореизложено НП следва да се потвърди в тази му част.

По отношение на нарушението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП:

Съгласно [чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП](#) водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. За да бъде санкционирано едно лице за нарушения на посочената разпоредба, следва то да не е предприело спиране движението на автомобила – участник в ПТП, с цел установяване последиците от последното.

В конкретния случай безспорно се установява, че водачът не е спрял с цел установяване на настъпилите щети, който факт се установява както от показанията на

свидетеля В., така и от собственоръчно написаните от самия жалбоподател сведения. За да е налице обаче административно нарушение от субективна страна, следва Д.ието да било извършено виновно - т.е. подведеното под отговорност лице да е наясно с фактите и обстоятелствата относно състава на вмененото му Д.ие и да го извърши, било то умишлено или непредпазливо /съгласно указаното в чл.7, ал.1 от ЗАНН/. В конкретния случай от всички материали по делото /в това число и показанията на актосъставителя/ се установява, **че жалбоподателят изобщо не е разбрал за настъпването на ПТП, поради което и поведението му се явява несъставомерно по така дадената правна квалификация.** С оглед липсата на съприкосновение между двата автомобила, няма как да се вменява във вина на водача, че той е напуснал ПТП, при положение, че за него е било обективно невъзможно да установи настъпването на същото. Той е нямало как да възприеме, че в следствие на неспирането на знак Б2, една от пътничките в автобуса е пострадала, падайки на пода в другото превозно средство. В тази насока е и изготвената от актосъставителя докладна записка /л.16 от делото/, която обаче не е била взета предвид от АНО.

Изложеното навежда към извода за отмяна на НП касателно това нарушение.

С оглед решението за частично потвърждаване на НП и направеното искане от страна на представителя на АНО в становището към преписката, в негова полза следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл.63, ал.5 ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО следва да се определи възнаграждение в размер на 100лв., като с оглед изхода на делото следва да се присъди такова в размер на 50лв.

Доказателства за сторени разноски от страна на жалбоподателя не се представят.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №22-0769-003730/27.01.2023г. на началник група в ОД на МВР-Бургас, сектор „ПП“, с което на жалбоподателя - С. П. П., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр.Бургас,за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2 вр.чл.179, ал.1, т.5, пр.1, 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200лв.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22-0769-003730/27.01.2023г. на началник

група в ОД на МВР-Бургас, сектор „ПП“, с което на жалбоподателя - С. П. П., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр.Бургас, ж.... за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени глоба в размер на 150лв. и “Лишаване от право да управлява МПС” за 2 месеца.

ОСЪЖДА С. П. П., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр.Бургас, ж.к.,....., да заплати на ОДМВР гр.Бургас сумата от **50 (петдесет) лева**, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____